

Konec je bil pa ta, da se je med obema sovražnikoma ali vsaj neprijaznima, čez dobro leto in dan prijateljstvo obnovilo. Muca je dobila nazaj svojo lastno skledico, smela je použiti svoj delec zopet v kuhinji kakor nekda in zadovoljno in veselo presti krog dobre Anice.

Anica pa je, gojena po roki skrbne mamice, rastla po duhu in telesu, prišla slednjič do velikega spoznanja, da je z muco malo prehudo ravnala; zakaj muca je bila sicer lepa stvarca božja, toda bila ni nič več, kakor — brezumna živalca.

Fr. M. Pribožič.

Igra je igra.

8. Pestunja.

Slavičeva Milka je morala varovati svojo sestrico Ivanko. Ob času velikega dela na polju jo je imela dan za dnevom v svojem varstvu. Rada je imela Milka svojo sestrico, tega ne smem tajiti, a še rajši bi bila videla, da bi šla Ivanka z mamom na polje, Milka pa s svojimi tovarišicami k igri.

»Milka, pojdi z nami,« so jo klicale na sv. Jakoba dan tovarišice.

»Kam pa greste?«

»Na prod igrat. Pojdi.«

»Ne morem.«

»Lahko greš. Še Ivanko pelji s seboj.«

»Pa res.«

Radostni glasovi spremljajo trumo deklic, ki gredo na prod, glavno zbirališče vaške mladine ob deroči Bistrici, kjer se vrsti igra za igro.

Vode je dovolj. Kmalu jo zapelje vsaka v svojo strugo, vsaka ima svoj malin in svojo žažo. To so bogate posestnice, kaj!

Nova igra: Deklice sede v eni vrsti. Ena ima v roki bel kamenček in gre z njim od druge do druge. Eni, katerikoli hoče, da v roko kamenček. Druga deklica, ki je med tem časom mižala, pride in ugiba,

katera ga ima. Če ugane, gre mižat tista, ki je imela kamenček, ta se pa vsede na njeno mesto in igra se nadaljuje, če ne, mora pa še enkrat poizkušati svojo srečo.

Čez malo časa zopet nova igra. Deklice sede. Vsaka si izbere svoje ime, ena si mora vsa ta imena zapomniti. Ponje prihaja sedaj angel, sedaj hudobni duh v vidni podobi dveh drugih deklic. Katere ime kdo ugane, s tistim mora vsaka iti. Oh, kako rada bi šla vsaka z angelom!

Zato ni čuda, da Milka tako želi k igri, kjer je vedno toliko novega, toliko zanimivega, toliko veselja. Tisto popoldne je res šla za njimi.

Igra se nekaj časa prav lepo razvija. Ivanka pa mirno spava tam v hladni senci in žuboreča Bistrica ji poje svojo uspavanko.

Nepričakovano se oglasi Ivanka s pretresljivim jokom. Vzbudila se je, poskušala vstati in pri tem padla iz vozička. Na tleh najde Milka svojo sestrico. Glavico ima ranjeno in okrvavljeno. Ko bi vsaj tega ne bilo! Tako bo pa ta rana vse izdala, kje je Milka hodila in kako je varovala sestrico.

Urno steče z vozičkom domov. Mama so doma, prišli so po malico za posle, pa ne morejo v hišo, ker je Milka ključ s seboj vzela. Oh, kaj bo pa zdaj...

Le toliko naj povem, da je Milka dolgo časa pomnila, kdaj se je igrala na bistriškem produ, ko bi bila morala varovati malo Ivanko.

J. E. Bogomil.

